

SKRIVELSE FRA
PROFESSOR, DR. POLIT. AXEL NIELSEN.

28. April 1932.

Til Ministeriet for Handel og Industri.

ad Journal Nr. 19/32.

I Skrivelse af 7. ds. har det ærede Ministerium udbedt sig en Udtalelse om, hvorvidt fri Valuta-Notering kan forenes med de efter Lov af 31. Marts d. A. gældende Regler og Bestemmelser. Jeg skal i den Anledning udtale følgende:

Da den nævnte Lov er formuleret saaledes, at den giver Handelsministeren Beføjelse til at træffe visse Foranstaltninger gennem særlige Bekendtgørelser, og da yderligere Nationalbanken har udsendt forskellige Meddelelser angaaende Handelen med fremmed Valuta, mener jeg at kunne gaa ud fra, at Forespørgselen ogsaa omfatter disse Regler. —

Fri Valuta-Notering forudsætter ikke, at der indføres fri Handel med fremmed Valuta, saa at enhver, der maatte ønske det, kan optræde som Køber, men blot, at selve den officielt noterede Kurs for fremmed Valuta fremgaar af en fri Prisdannelse. Man kan derfor meget vel bibeholde den nugældende Bestemmelse, hvorefter i Hovedsagen kun saadanne, der er forsynet med Valuta-Attest, har Tilladelse til at købe fremmed Valuta; fri Notering forudsætter blot — om vi her alene holder os til Efterspørgerne — at de saaledes autoriserede Købere har Tilladelse til at købe fremmed Valuta, naar det maatte passe dem, udsætte Købet, om Prisen synes dem for høj o. s. fr. Men hvad der gælder Køberne, gælder ogsaa Sælgerne; ogsaa disse maa kunne holde deres Udbud af fremmed Valuta tilbage, om de mener at staa sig herved. Af Udtalelser i Folketinget ved Lovens Behandling (Folketingets Forhandlinger 1931—32 Sp. 4193 og Sp. 4196) synes det imidlertid, som om man tilsigter at bibeholde den nu eksisterende Hjemtrækningspligt under en eventuel Gennemførelse af fri Valuta-Notering. En saadan Pligt kan efter min Anskuelse kun opretholdes, naar Valutahandelen som nu mindre er en »Handel« end en Fordeling af den Valuta, Exporten hjembringer, til en Pris, der maa siges at være »kunstig« fastsat, forsaavidt som den ikke er fremgaaet af et Marked. Som fri Notering forudsætter, at de autoriserede Købere kan lade være at købe, om de ønsker det, maa den ogsaa forudsætte, at det overlades dem, der besidder fremmed Valuta, selv at bestemme Tidspunktet for Salget, og hvad der gælder de to Parter, maa ogsaa gælde Mellemandelen. Tænker man sig Hjemtrækningspligten bibeholdt under fri Notering, vil der, om Kursen paa fremmed Valuta stiger, mulig fremkomme Fortjeneste hos Mellemandelen og der vil da utvivlsomt rejse sig Krav om, at Exportørerne skal have den fulde Fordel ved de stigende Kurser, idet man vil mene, at Mellemandelen tager Fortjenesten paa Exportørernes Bekostning. Fri Valuta-Notering forudsætter saaledes efter min Anskuelse Frihed med Hensyn til, hvornaar Køb og Salg skal finde Sted, indenfor Køberes, Sælgeres og Mellemandleres Kreds.